

— uložil EUIPO náhradu nákladů řízení vynaložených žalobcem v řízení před Tribunálem a před odvolacím senátem..

Dovolávaný žalobní důvod

— Porušení čl. 60 odst. 1 a čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001 rozhodnutím, že u veřejnosti existovalo nebezpečí záměny mezi starší slovní ochrannou známkou Evropské unie č. 3 105 491 a žalobcovou pozdější polo-obrazovou ochrannou známkou Evropské unie č. 15 856 297.

Žaloba podaná dne 14. srpna 2020 – Daimler v. Komise

(Věc T-509/20)

(2020/C 320/62)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Daimler AG (Stuttgart, Německo) (zástupci: N. Wimmer, C. Arhold a G. Ollinger, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil sporné rozhodnutí žalované podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 443/2009 ⁽¹⁾, zejména podle čl. 8 odst. 5 druhého pododstavce, v rozsahu, v němž jsou v čl. 1 odst. 1 tohoto rozhodnutí ve spojení s přílohou I tabulkami 1 a 2 ve sloupci D uvedeny průměrné specifické emise CO₂ a ve sloupci I snížení emisí CO₂ získaných z ekologických inovací.
- toto řízení přerušil až do pravomocného rozhodnutí ve věci T-359/19, a
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Cílem předmětné žaloby je zrušení prováděcího rozhodnutí Komise (EU) 2020/1035 ze dne 3. června 2020, kterým se potvrzují nebo pozměňují předběžné výpočty průměrných specifických emisí CO₂ a cíle pro specifické emise pro výrobce osobních automobilů a lehkých užitkových vozidel za kalendářní rok 2018 podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/631. ⁽²⁾

Žalobkyně uvádí v žalobě tyto žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení čl. 12 odst. 1 druhého pododstavce nařízení (ES) č. 443/2009 ve spojení s čl. 1 odst. 3 prováděcího rozhodnutí (EU) 2015/153 ⁽³⁾ a ve spojení s čl. 6 odst. 1 prováděcího nařízení (EU) č. 725/2011. ⁽⁴⁾ Svým rozhodnutím žalovaná porušila výše uvedené ustanovení tím, že v rámci testovací metody uplatňované při *ad hoc* ověřeních opomenula potřebnou specifickou stabilizaci.
 - Komise v prováděcím rozhodnutí (EU) 2015/158 v čl. 1 odst. 3 stanovila specifickou zkušební metodu. V bodě 10 odůvodnění tohoto rozhodnutí Komise výslovně uvedla, že tato metoda vyžaduje specifickou stabilizaci.

- Bez této specifické stabilizace by v rozporu s čl. 6 odst. 1 první větou prováděcího nařízení (EU) č. 725/2011 nebylo možné získat ověřitelné, opakovatelné a srovnatelné údaje.
- Provedení ověřovací zkoušky bez specifické stabilizace by navíc v rozporu s čl. 6 odst. 1 druhou větou nařízení (EU) č. 725/2011 neumožňovalo reálně prokázat statisticky významné snížení emisí CO₂ pomocí dané inovativní technologie.
- Dále bez specifické stabilizace chybí dostatečné propojení s „regulativním zkušebním postupem“ nového evropského jízdního cyklu (NEDC) a s „Worldwide harmonized Light vehicles Test Procedure“ (WLTP) upravenými v nařízení (ES) č. 692/2008 ⁽³⁾ a v nařízení (EU) 2017/1151 ⁽⁴⁾. V souladu se smyslem a účelem zkušebního postupu, jakož i podle bodu 9 odůvodnění prováděcího nařízení (EU) č. 725/2017 by se příslušný zkušební postup musel řídit „regulativním zkušebním postupem“, protože – podle průběhu při uvedeném zkušebním postupu – by i z tohoto důvodu byla potřebná specifická stabilizace.

2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení čl. 12 odst. 2 prováděcího nařízení (EU) č. 725/2017.

- Žalovaná dále porušila čl. 12 odst. 2 prováděcího nařízení (EU) č. 725/2017 tím, že nařídila nezohledňovat ekologickou inovaci za předchozí rok 2018, ačkoli uvedené ustanovení výslovně připouští rozhodnout pouze o nezohlednění pro následující kalendářní rok.

3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení práva být vyslechnut.

- Žalovaná nevyslechla žalobkyni v souladu s požadavky vyplývajícími ze všeobecné zásady dodržování práva na obhajobu, jakož i požadavky vyplývajícími z čl. 41 odst. 2 písm. a) Listiny základních práv Evropské unie.

4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z porušení povinnosti uvést odůvodnění.

- Krom toho žalovaná neodůvodnila rozhodnutí v souladu s požadavky čl. 296 odst. 2 SFEU a čl. 41 odst. 2 písm. c) Listiny základních práv Evropské unie. Ve sporném rozhodnutí se pouze abstraktně odvolává na odchylky ve zkušebních metodách. Nevyjadřuje se však k rozhodující otázce, zda a do jaké míry zkušební metoda vyžaduje specifickou stabilizaci a zda žalovaná takovou metodu v prováděcím rozhodnutí (EU) 2015/158 schválila.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 443/2009 ze dne 23. dubna 2009, kterým se stanoví výkonnostní emisní normy pro nové osobní automobily v rámci integrovaného přístupu Společenství ke snižování emisí CO₂ z lehkých užitkových vozidel (Úř. věst. L 140, 5.6.2009, s. 1).

⁽²⁾ Úř. věst. 2020, L 227, s. 37.

⁽³⁾ Prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2015/158 ze dne 30. ledna 2015 o schválení dvou vysoce účinných alternátorů Robert Bosch GmbH jako inovativních technologií ke snižování emisí CO₂ z osobních automobilů podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 443/2009 (Úř. věst. L 26, 31.1.2015, s. 31).

⁽⁴⁾ Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 725/2011 ze dne 25. července 2011, kterým se stanoví postup schvalování a certifikace inovativních technologií ke snižování emisí CO₂ z osobních automobilů podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 443/2009 (Úř. věst. L 194, 26.7.2011, s. 19).

⁽⁵⁾ Nařízení Komise (ES) č. 692/2008 ze dne 18. července 2008 kterým se provádí a mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 715/2007 o schvalování typu motorových vozidel z hlediska emisí z lehkých osobních vozidel a z užitkových vozidel (Euro 5 a Euro 6) a z hlediska přístupu k informacím o opravách a údržbě vozidla (Úř. věst. L 199, 28.7.2008, s. 1).

⁽⁶⁾ Nařízení Komise (EU) 2017/1151 ze dne 1. června 2017, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 715/2007 o schvalování typu motorových vozidel z hlediska emisí z lehkých osobních vozidel a z užitkových vozidel (Euro 5 a Euro 6) a z hlediska přístupu k informacím o opravách a údržbě vozidla, mění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/46/ES, nařízení Komise (ES) č. 692/2008 a nařízení Komise (EU) č. 1230/2012 a zrušuje nařízení Komise (ES) č. 692/2008 (Úř. věst. L 175, 7.7.2017, s. 1).